

متدلوژی و اصول اساسی بیمه بر حاکمیت شرکتی

(گزیده ای از متدلوژی و اصول اساسی بیمه، تصویب شده در

گردهمایی عمومی IAIS، اکتبر ۲۰۰۳)

ترجمه اداره مطالعات طرح و توسعه

حاکمیت شرکتی

چارچوب حاکمیت شرکتی، حقوق تمامی طرفین ذی نفع را شناسایی و حفاظت می کند. مقام صلاحیت دار نظارتی پیروی از تمامی استانداردهای قابل اعمال حاکمیت شرکتی را ملزم می نماید.

یادداشت توضیحی

بیمه گران باید بطور حسابگرانه ای مدیریت شوند. حاکمیت شرکتی اشاره به روشی دارد که با آن هیئت مدیران و مدیریت ارشد، کسب و کار بیمه گران را نظارت می کنند. حاکمیت شرکتی شامل روشهایی است که توسط آنها اعضاء هیئت و مدیریت ارشد پاسخگو و مسئول اعمالشان به حساب آورده می شوند. حاکمیت شرکتی شامل "مقررات شرکت"^۱، شفافیت، عدم وابستگی، پاسخگویی، مسئولیت، بی طرفی و مسئولیت اجتماعی است. افشاجری بموقع و دقیق درباره تمامی مسائل مهم راجع به بیمه گر، از جمله موقعیت مالی، عملکرد، توافقات حاکمیتی و مالکیتی، بخشی از چارچوب حاکمیت شرکتی است. حاکمیت شرکتی همچنین شامل تبعیت از شرایط حقوقی و نظارتی است.

هیئت، مرکز توجه سیستم حاکمیت شرکتی است و در نهایت پاسخگو و مسئول عملکرد و رفتار بیمه گر است. تفویض اختیار به مدیریت و کمیته های هیئت به هیچ وجه انجام مسئولیتها و وظایف هیئت مدیران را تقلیل یا از بین نمی برد. در مورد سیاست وضع شده توسط هیئت، هیئت بایستی مجاب شود که این سیاست بکار گرفته شده است و اینکه پیروی از آن نظارت شده است. به همین ترتیب، هیئت باید مجاب شود که از مقررات و قوانین قابل اجرا تبعیت شده است. مسئولیتهای هیئت رئیسه باید سازگار با قوانین راجع به ساختار حاکمیتی وضع شده در حوزه قضایی باشد. در جاییکه سمتهای رئیس جلسه و مدیر عامل (مدیر اجرایی) در یک نفر جمع می شوند، مقام صلاحیت

¹ Corporate discipline

دار نظارتی تأیید خواهد کرد که کنترل‌های مناسبی برقرار هستند. این تأیید بمنظور تضمین این موضوع است که مدیریت به اندازه کافی به هیئت مدیران پاسخگو است.

در اکثر حوزه های قضایی، قوانین حاکمیت شرکتی برای "شرکتهای همه کاره"² وجود دارند؛ این قوانین احتمالاً برای بیمه گران هم بکار می روند. بهر حال اغلب برقراری شرایط بیشتر از طریق قانون مصوب بیمه که به مسائل مورد توجه خاص و اهمیت به ناظران بیمه می پردازند ضروری است. این مسائل در معیارهای ذیل توصیف می شوند. از آنجایی که مقام صلاحیت دار نظارتی ممکن است اختیاری برای تصریح جزئیات قوانین کلی حاکمیت شرکتی یا اعمال پیروی از این قوانین را نداشته باشند، چند معیار بر طبق این اصل، اشاره به مسئولیت هیئت مدیران به جای درخواستهای از طرف مقام صلاحیت دار نظارتی دارد.

معیارهای اصلی

ا. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم و تأیید می کند که بیمه گر از اصول قابل اجرای حاکمیت شرکتی تبعیت می کند.

ب. هیئت مدیران:

— وظایفش در پذیرش و تعهد به اصول معین حاکمیت شرکتی برای تعهداتش را بر می شمارد. مقررات درباره حاکمیت شرکتی باید در قانون کلی شرکت و/یا قانون بیمه شامل شوند. این مقررات باید اندازه، ماهیت و پیچیدگی بیمه گر را به حساب آورند.

— سیاستها و استراتژیها، روشهای نائل آمدن به آنها، و رویه های برای نظارت و ارزیابی پیشروی بسوی این سیاستها و استراتژیها را وضع می کند. پیروی از این سیاستها و استراتژیها بطور منظم، و حداقل سالانه بررسی می شوند.

— خویش را مجاب می نماید که بیمه گر تا اندازه ای سازمان داده می شود که مدیریت کارآمد و حساب شده مؤسسه و نظارت کارآمد هیئت از این مدیریت را ارتقا می دهد. هیئت مدیران جایگاه خود را دارا است و وظایف مستقل مدیریت ریسک را نظارت می کند. این وظایف بر ریسکهای مربوط به نوع کسب و کار بیمه پذیرفته شده نظارت دارند. هیئت مدیران، عملکردهای حسابرسی، عملکردهای آماری، کنترل‌های شدید داخلی و "سیاست)حفظ موازنه قابل اعمال"³ را وضع می کند.

² General purpose corporations

³ Applicable checks and balances

- بین مسئولیتها، تصمیم گیری، تعامل و همکاری هیئت مدیران، رئیس جلسه، مدیر عامل و مدیریت ارشد تمیز می دهد. هیئت مدیران مسئولیتهايش را تفویض می کند و روندهای تصمیم گیری را مقرر می کند. بیمه گر تقسیم مسئولیتهایی را ایجاد می کند که موازنه قدرت و اختیار را تضمین خواهند کرد بطوریکه هیچ شخص واحدی قدرتهای نامحدود تصمیم گیری ندارد.
- استانداردهای رفتار حرفه ای و رفتار اخلاقی برای مدیران، مدیریت ارشد و دیگر پرسنل را وضع می کند. این استانداردها با پوشش دادن خسارتهای معاملاتی و دیگر شیوه های تدوین نشده معامله از یک ماهیت خویشاوندی، سیاستهایی بر روی معاملات خصوصی، داد و ستد به نفع خویش، رفتار ترجیحی موجودیتهای مطلوب داخلی و خارجی رادربر می گیرند. بیمه گر یک روند مستمر، مناسب و مؤثر از تضمین پیروی از این استانداردها را دارا است.
- مدیریت ارشد را منصوب و عزل می کند. هیئت مدیران سیاست پاداش دهی را وضع می کند که متناوباً بازبینی می شود. این سیاست در دسترس مقام صلاحیت دار نظارتی گذاشته می شود.
- همگی تضمین می نمایند که بیمه گر از تمامی قوانین مربوطه، مقررات و هر نوع ضوابط رفتاری وضع شده تبعیت می کند.
- دانش کامل، مهارتها، تجربه و تعهد به نظارت بطور مؤثر بیمه گر را دارا است.
- در معرض تأثیر بیش از حد از طرف مدیریت و دیگر طرفین نیست. هیئت مدیران دسترسی به اطلاعاتی درباره بیمه گر را دارا است، و اطلاعات و تحلیلهای بیشتری را که هیئت مناسب می پندارد را درخواست و دریافت می نماید.
- بمحض نیاز با مقام صلاحیت دار نظارتی ارتباط برقرار می نماید و بهنگام درخواست با مقام صلاحیت دار نظارتی ملاقات می نماید.
- سیاستهایی را مطرح می نماید که تضادهای منافع، "طرز رفتار منصفانه با مشتریان"⁴ و اطلاعات در میان گذاشته شده با سهامداران را مورد ملاحظه قرار می دهند و این سیاستها را بطور منظم بازبینی می کند.
- ج. مدیریت ارشد مسئول است برای:
  - نظارت عملکردهای بیمه گر و فراهم نمودن دستورالعمل برای وی بطور روزانه، مشروط به اهداف و سیاستهای ارائه شده توسط هیئت مدیران و نیز مشروط به قانون وضع شده

---

⁴ Fair treatment of customers

- در اختیار گذاشتن پیشنهادهایی برای هیئت مدیران - به جهت بررسی و تصویب - درباره اهداف، استراتژی، طرحهای کسب و کار و سیاستهای اصلی ای که عملکرد بیمه گر را کنترل می کنند.
- در اختیار گذاشتن اطلاعات جامع، مربوط و بموقع برای هیئت که آنان را قادر به بررسی اهداف، استراتژی کسب و کار و سیاستها می نماید و مدیریت ارشد را قانوناً پاسخگوی عملکردش می داند.

معیارهای پیشرفته

- a. هیئت مدیران ممکن است کمیته ای با مسئولیتهای خاص مانند "کمیته غرامت"⁵، کمیته حسابرسی یا کمیته مدیریت ریسک را ایجاد نماید.
- b. سیاست پاداش دهی برای مدیران و مدیریت ارشد توجهی به عملکرد افراد و نیز توجهی به عملکرد بیمه گر دارد. سیاست پاداش دهی نباید محرکهایی را دارا باشد که رفتار گستاخانه را ترغیب می کنند.
- c. هیئت مدیران، مأمور یا مأمورانی را با مسئولیت تضمین پیروی از قانون مصوب مربوطه و استانداردهای ضروری رفتار حرفه ای مشخص می کند و این مأمور یا مأموران در فواصل معینی به هیئت مدیران گزارش می دهند.
- d. بهنگامیکه یک "آچوئر قابل اعتماد(مسئول)"، بخشی از روند نظارتی است این آچوئر دسترسی مستقیم به هیئت مدیران یا کمیته ای از هیئت را دارا است. وی مسائل مربوطه را بطور بموقع به هیئت مدیران گزارش می دهد.

شایستگی افراد

مالکان مهم، اعضاء هیئت، مدیریت ارشد، حسابرسان و آچوئرهای بیمه گر برای انجام وظایفشان مناسب و شایسته هستند. این امر مستلزم آن است که آنان یکپارچگی، شایستگی، تجربه و ویژگیهای مناسبی را دارا باشند.

یادداشت توضیحی

رکن مهم نظارت بیمه گران، ارزیابی اولیه و مستمر از مناسب بودن و شایستگی مالکان مهم و کارمندان کلیدی بیمه گر مانند اعضاء هیئت، مدیریت ارشد، حسابرسان و آچوئرها است. در مورد مالکان مهم شرایط شایستگی و مناسب بودن، به افراد و "استحکام مالیشان"⁶ مربوط می شود. یک مالک مهم بعنوان فردی (قانونی یا طبیعی)

⁵ Compensation committee

⁶ Financial soundness

تعریف می شود که بطور مستقیم یا غیر مستقیم، به تنهایی یا همراه با یک همکار، کنترلی را بر روی بیمه گر اعمال می کند. مسئولیت اصلی برای ارزیابی مناسب بودن و شایستگی کارمندان کلیدی نزد خود بیمه گران است. مقام صلاحیت دار نظارتی باید مجاب شود که مالکان مهم و کارمندان کلیدی سطحی از شایستگی را برای وظایفشان دارا هستند و باید محقق سازند که آیا با به حساب آوردن تضادهای منافع بالقوه، توانایی و یکپارچگی مناسبی برای اداره کسب و کار بیمه ای دارا هستند. معمولاً توانایی مناسب می تواند از سطحی از ویژگیهای حرفه ای و رسمی یا تجربه مربوطه فرد در حیطه بیمه و صنایع مالی یا دیگر کسب و کارهای مربوطه، مورد قضاوت قرار گرفته شود.

معیارهای اصلی

- a. قانون مصوب مشخص می نماید که کدامیک از کارمندان کلیدی باید برخوردار از شرایط شایستگی و مناسب بودن باشند. کارمندان کلیدی مشخص شده ممکن است بسته به "وضعیت قانونی"⁷ و ساختار حاکمیتی بیمه گر متفاوت باشند.
- b. در مواردی که در آنها مالکان مهم دیگر برخوردار از شرایط شایستگی و مناسب بودن نیستند، مقام صلاحیت دار نظارتی باید قادر به اتخاذ اقدام مناسبی باشد از جمله ملزم کردن این موضوع که مالکان از منافعشان دست بردارند.
- c. مقام صلاحیت دار نظارتی از انتصاب کارمندان کلیدی از جمله حسابرسان و آکچوئرهای بیمه گرانی سلب صلاحیت می کند که از شرایط شایستگی و تناسب تبعیت نمی کنند.
- d. بیمه گر باید به محض درخواست یا در جاییکه تغییراتی در کارمندان کلیدی وجود دارند با ارائه مستندات بیان کننده دانش، تجربه، مهارت و یکپارچگی آنان (کارمندان کلیدی)، ملزم به اثبات شایستگی و مناسب بودن این کارمندان شود. دانش و تجربه لازم بستگی به جایگاه (شغل) و مسئولیت کارمند نزد بیمه گر دارد.
- e. مقام صلاحیت دار نظارتی اطلاعات را با مقامات صلاحیت دار دیگر در داخل و خارج از حوزه قضاییش که در آن بررسی شایستگی افراد ضروری است تبادل می کند. مقام صلاحیت دار نظارتی از این اطلاعات بعنوان ابزار دیگری برای ارزیابی بطور مؤثر شایستگی و مناسب بودن، یا کسب اطلاعات درباره کارمند کلیدی بیمه گر استفاده می کند.

⁷ Legal form

- f. مقام صلاحیت دار نظارتی مجاز نمی داند که آچوئرها، مدیران و مدیران ارشد بطور همزمان دو جایگاه (شغل) را در یک بیمه گر دارا باشند که این موضوع ممکن است منجر به تضاد مهمی شود.
- g. در جایکه بیمه گر از شرایطی که ممکن است مربوط به مناسب بودن و شایستگی کارمندان کلیدیش است آگاه می شود، ضروری است که به مقام صلاحیت دار نظارتی به محض امکان اطلاع دهد.

معیارهای پیشرفته

- h. معیارهای برای ارزیابی مناسب بودن و شایستگی حسابرسان و آچوئرها شامل شایستگیها، مهارت حرفه ای، تجربه عملی مناسب و دانش به روز درباره پیشرفتهای در حیطه حرفه شان و عضویت اعضاء حرفه ای می شود.
- i. در مورد حسابرسان و آچوئرها، مقام صلاحیت دار نظارتی ممکن است به اعضاء حرفه ای توجه نماید یا متکی به اعضاء حرفه ای باشد که استانداردهای رفتار حرفه ای را تعیین و اعمال می کنند.

تغییرات در کنترل و انتقالات پرتفولیو

مقام صلاحیت دار نظارتی پیشنهادهایی را تصویب یا رد می کند تا مالکیت قابل ملاحظه یا هر نوع منفعت دیگری را در بیمه گری کسب کند که منجر به اعمال کنترل این فرد، بطور مستقیم یا غیر مستقیم، به تنهایی یا همراه با یک همکار برروی بیمه گر می شود.

مقام صلاحیت دار نظارتی، انتقال پرتفولیو یا ادغام کسب و کار بیمه ای را تصویب می کند.

یادداشت توضیحی

مقام صلاحیت دار نظارتی باید قادر به پذیرش یا رد موافقت نسبت به فردی (حقوقی یا طبیعی) باشد که خواه بطور مستقیم یا غیر مستقیم، به تنهایی یا همراه با یک همکار، خواستار کسب مالکیت قابل ملاحظه یا منفعت کنترل کننده ای در یک بیمه گر است. مفاهیم کنترل یا مالکیت قابل ملاحظه باید در قانون مصوب تعریف شوند.

گزارش (اطلاع) برای تغییرات در مالکیت یا کنترل باید به نسبت درصدهای سهام منتشر شده بیمه گر خواسته شود. این درصدهای تثبیت شده معمولاً بین ۵ تا ۱۰ درصد متغیر هستند. در جایکه علاوه بر گزارش (اطلاع) تأیید نظارتی لازم است، حد نصابهای خاصی (برابر یا بالاتر از حد نصابهای برای اطلاع باید تعیین شود).

مقام صلاحیت دار نظارتی باید ملزم نماید که مالکان پیشنهاد شده منابعی را برای فراهم نمودن حداقل سرمایه مورد نیاز و نیز توانایی برای فراهم نمودن سرمایه بیشتر یا حمایت دیگری برای بیمه گر بهنگام نیاز دارا باشند. مالکان نباید بیمه گر را در معرض "ریسکهای پیش از موعد"^۸ قرار دهند یا نظارت مؤثر را به تأخیر اندازند. مقام صلاحیت دار نظارتی باید درباره آنچه یک مشارکت^۹ یا گروه بیمه ای را تشکیل می دهد و درباره اینکه کدام موجودیها در نظر گرفته می شوند که بخشی از چنین گروهی باشند مجاب شود. ساختار و نمودار ریسک این گروه که بیمه گر به آن متعلق است نباید به ثبات و توانگری بیمه گر لطمه بزند.

تغییرات در کنترل تأثیر غیرمستقیمی بر روی توافقات قراردادی بین بیمه گر و دارنده بیمه نامه دارد درحالیکه انتقال پرتفولیو تأثیر مستقیمی بر روی این رابطه دارد. بدین دلیل مقامات صلاحیت دار نظارتی باید به دقت انتقالات پرتفولیو را نظارت نمایند.

بیمه نامه ها قراردادهای قانونی بین بیمه گر و دارندگان بیمه نامه هایش هستند. بیمه گر نباید با ادغام شدن با بیمه گر دیگری، "شرکت بیمه تعاونی شدن"^{۱۰} یا "از شرکت بیمه تعاونی تبدیل به شرکت بیمه سهامی شدن"^{۱۱} یا انتقال قسمتی از بدهیهای بیمه نامه اش به بیمه گر دیگری، بطور یک جانبه قادر به تغییر شرایط قرارداد باشد. بمنظور حمایت از منافع دارندگان بیمه نامه، قانون مصوب باید توانایی بیمه گران در انتقال بدهیهای بیمه نامه شان را محدود کند. مقام صلاحیت دار نظارتی باید تضمین نماید که بطور نرمال از انتظارات معقول سود دارندگان بیمه نامه و ارزشهای فعلی بیمه نامه در نتیجه انتقال بدهی کاسته نخواهد شد. این موضوع باید بکار بسته شود اعم از اینکه انتقال یک بیمه نامه تنها یا یک پرتفولیو را دربر بگیرد یا معامله بخشی از کسب و کار نرمال، ادغام یا بخشی از "روند تصفیه"^{۱۲} در موقعیتی در نظر گرفته شود که در آن بیمه گر دیگر از لحاظ مالی قابل بقا نیست یا ناتوان از پرداخت دیون است.

تغییرات در کنترل

معیارهای اصلی

a. واژه "کنترل" بر روی بیمه گر در قانون وضع شده تعریف می شود و می پردازد به:

⁸ Undue risks

⁹ Conglomerate

¹⁰ Mutualising

¹¹ Demutualising

¹² Winding-up procedure

- دارا بودن تعداد یا درصد مشخصی از سهامهای منتشر شده یا ابزارهای مالی خاص (مانند اوراق قرضه قابل تبدیل اجباری) بالاتر از حد نصاب تعیین شده در یک بیمه گر یا واسطه اش یا مالک نهایی ذینفع.
  - حقوق رأی گیری وابسته به سهامهای فوق الذکر یا ابزارهای مالی
  - اختیار انتصاب یا انتقال مدیران به هیئت و دیگر کمیته های اجرایی.
- b. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم می نماید که مالکان کنترل کننده بالقوه به جهت موافقت برای استحصال، یا تغییر در کنترل بیمه گران درخواست نمایند. بیمه گر باید مقام صلاحیت دار نظارتی را از هر نوع استحصالهایی یا تغییرات در کنترل مطلع سازد.
- c. مقام صلاحیت دار نظارتی هر نوع افزایش چشمگیر در سهامهای بالای سطوح کنترل از پیش تعیین شده در یک بیمه گر را توسط افراد حقوقی یا طبیعی تأیید می کند خواه بطور انفرادی یا به همراه دیگران خریداری شود. این موضوع همچنین برای هر نوع منفعت دیگر در این بیمه گر یا واسطه اش یا مالکان نهایی ذینفع بکار می رود.
- d. شرایط در معیارهای b و c در بالا همچنین اشاره به استحصال یا تغییر کنترل دارند که در آنجا واسطه یا مالک(ان) نهایی ذینفع بیمه گر خارج از حوزه قضایی است که در آن بیمه گر به عضویت پذیرفته می شود. نظارت تغییرات در کنترل ممکن است مستلزم همکاری با ناظران در دیگر حوزه های قضایی باشد.
- e. مقام صلاحیت دار نظارتی باید مجاب شود که افراد طالب کنترل از عهده معیارهای بکار بسته شده در طی روند اعطای مجوز بر می آیند. شرایط در ICP7 - شایستگی افراد - برای مالکان آتی در کنترل بیمه گران بکار بسته خواهد شد.
- f. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم می نماید که ساختارهای گروههای مالی دارای مالکان کنترل کننده بالقوه بیمه گران به اندازه کافی شفاف باشند بطوری که نظارت گروه بیمه به تأخیر انداخته نخواهد شد.
- g. مقام صلاحیت دار نظارتی درخواستهای مالکان پیشنهاد شده را برای کنترل بیمه گران رد می کند اگر حقایق(اطلاعاتی) وجود داشته باشد که از آنها بتوان نتیجه گرفته شود که مالکیتشان بیش از حد برای دارندگان بیمه نامه ها مضر است. مقام صلاحیت دار نظارتی باید اطلاع داشته باشد که چه کسی مالک ذینفع در نظر گرفته شده است.
- h. بمنظور ارزیابی درخواستها برای استحصالهای ترتیب داده شده یا تغییرات در کنترل بیمه گران، مقام صلاحیت دار نظارتی شرایطی را برای منابع مالی و غیر مالی وضع می نماید.

معیارهای پیشرفته

۱. بمحض درخواست ، بیمه گران اطلاعاتی را دربارهٔ سهامدارانشان و هر شخص دیگری که بطور مستقیم یا غیر مستقیم اعمال کنترل می نماید را در اختیار مقام صلاحیت دار نظارتی قرار می دهند. مقام صلاحیت دار نظارتی محتوا و فرمت این اطلاعات را تعیین می نماید.

انتقال پرتفولیو

معیارهای اصلی

۲. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم می نماید که بیمه گران قبل از اینکه تمامی یا بخشی از کسب و کار بیمه ایشان را انتقال دهند تأییدی را از طرف مقام صلاحیت دار دریافت نمایند.
۳. مقام صلاحیت دار نظارتی شرایطی را برای ارزیابی درخواستهای بیمه گران بمنظور انتقال تمامی یا هر بخشی از کسب و کار بیمه ایشان وضع می نماید.
۴. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم می نماید که منافع دارندگان بیمه نامه ها ، هم انتقال گیرنده و هم انتقال دهنده ، بهنگامیکه کسب و کار بیمه ای انتقال داده می شود محافظت شوند.

کنترل داخلی

مقام صلاحیت دار نظارتی بیمه گران را ملزم به داشتن کنترل‌های داخلی مناسبی می نماید که برای ماهیت و میزان کسب و کار کافی هستند. سیستمهای نظارتی و گزارش دهی به هیئت و مدیریت اجازه به نظارت و کنترل عملکردها می دهد.

یادداشت توضیحی

هدف کنترل داخلی باید بررسی این موضوع باشد که آیا:

- کسب و کار بیمه گر به روشی حساب شده مطابق با سیاستها و استراتژیهای وضع شده توسط هیئت مدیران اداره می شود
- تنها با مقام صلاحیت دار مناسب وارد معاملات می شوند.
- داراییها محافظت می شوند.

- گزارش بستانکاریها و بدهکاریها و دیگر اسناد، اطلاعات کامل، دقیق، قابل اثبات و بموقعی را فراهم می آورند.

- مدیریت قادر به شناسایی، ارزیابی، مدیریت و کنترل ریسکهای کسب و کار و نگهداری سرمایه کافی برای این ریسکها است.

سیستم کنترل داخلی نسبت به مدیریت مؤثر ریسک و پایه ریزی برای عملکرد صحیح و سالم بیمه گر انتقادی است. این سیستم شیوه ای منضبط و سیستماتیک را برای ارزشیابی و بهبود کارایی عملکرد و تضمین پیروی از قوانین و مقررات فراهم می آورد. وظیفه هیئت مدیران است که فرهنگ کنترل داخلی عمیقی را در داخل سازمانش گسترش دهد. ویژگی اصلی این فرهنگ ایجاد سیستمی برای تبادل کافی اطلاعات بین سطوح مدیریت است. رکن اساسی سیستم کنترل داخلی است که هیئت مدیران گزارش منظمی را درباره کارایی کنترل داخلی دریافت نمایند. هر نوع ضعف شناسایی شده باید بمحض امکان به هیئت مدیران گزارش داده شود تا اقدام مناسبی بتواند اتخاذ شود.

معیارهای اصلی

a. مقام صلاحیت دار نظارتی کنترلهای داخلی را بررسی می نماید و کفایت آنان را نسبت به ماهیت و میزان کسب و کار بازبینی می کند و در جاییکه لازم باشد تقویت این کنترلها را ملزم می نماید. نهایتاً هیئت مدیران مسئول برقراری و حفظ سیستم کنترل داخلی مؤثر است.

b. چارچوب برای کنترلهای داخلی در محدوده بیمه گر شامل توافقات برای تفویض اختیار و مسئولیت و تفکیک وظایف می شود. کنترلهای داخلی، حفظ تعادل برای مثال، مقایسه کردن، کنترل دوسویه داراییها، امضاهای دونفره را مورد ملاحظه قرار می دهد.

c. حسابرسی داخلی و خارجی، "عملکردهای آماری و توافقی"¹³، بخشی از چارچوب برای کنترل داخلی هستند و باید پیروی از این کنترلهای داخلی و نیز پیروی از قوانین و مقررات قابل اعمال را امتحان کنند.

d. هیئت مدیران باید نظارت احتیاطی مقتضی را فراهم آورد و سیستم مدیریت ریسکی را ایجاد نماید که تعیین و نظارت سیاستها را دربر می گیرد بطوریکه تمامی ریسکهای اصلی بطور مستمر شناسایی، اندازه گیری، نظارت و کنترل شوند. سیستمهای مدیریت ریسک، استراتژیها و سیاستها تصویب می شوند و مرتباً توسط هیئت مدیران بررسی می شوند.

¹³ Actuarial and compliance functions

- e. هیئت مدیران، نظارت مناسب از "نحوه انجام کار در بازار"^{۱۴} را تأمین می نماید.
- f. هیئت مدیران باید گزارش منظمی را درباره کارایی کنترل‌های داخلی دریافت نماید. نقایص کنترل داخلی، یا شناسایی شده توسط مدیریت، کارمندان، حسابرس داخلی یا دیگر پرسنل کنترل، به شیوه ای مناسب و بموقع گزارش داده می شوند و فوراً مورد ملاحظه قرار داده می شوند.
- g. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم می نماید که کنترل‌های داخلی به روشهای حسابداری، تطبیق حسابها، لیستهای کنترل و اطلاعات برای مدیریت پردازند.
- h. مقام صلاحیت دار نظارتی، نظارت و پاسخگویی شفاف برای تمامی "عملکردهای از بیرون تأمین شده"^{۱۵} را ملزم می نماید چنانکه گویی این عملکردها از داخل اجرا می شدند و دستخوش استانداردهای نرمال کنترل‌های داخلی بودند.
- i. مقام صلاحیت دار نظارتی، بیمه گر را ملزم به داشتن عملکرد حسابرسی داخلی مستمر از ماهیت و محدوده مناسب برای کسب و کار می نماید. این موضوع شامل تضمین پیروی از تمامی سیاستها و رویه های قابل اعمال و بررسی اینکه آیا این سیاستها، شیوه ها و کنترل‌های بیمه گر کافی و مناسب برای کسب و کارش باقی می ماند است.
- j. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم می نماید که عملکرد حسابرسی داخلی:
- دسترسی بدون محدودیت به تمامی رشته های بیمه ای بیمه گر و "بخشهای پشتیبانی"^{۱۶} دارد
  - عملکردهای از بیرون تأمین شده را ارزیابی می کند
  - استقلال مناسب را دارا باشد، از جمله "مسیرهای گزارش دهی"^{۱۷} به هیئت مدیران
  - وضع قانونی را در محدوده بیمه گر دارا است تا تضمین نماید که مدیریت ارشد به توصیه هایش عکس العمل نشان می دهد و مطابق توصیه هایش عمل می کند.
  - منابع کافی و کارمندان را دارا هستند که بطور مناسبی تعلیم داده می شوند و تجربه مربوط برای شناخت و ارزشیابی کسب و کاری که حسابرسی می کنند را دارا هستند.
  - متدلوژی را بکار می برد که ریسکهای کلیدی اداره شده توسط مؤسسه را شناسایی می کند و متناسب با آنها منابع را اختصاص می دهد.
- k. مقام صلاحیت دار نظارتی دسترسی به گزارشهای عملکرد حسابرسی داخلی دارد.

¹⁴ Market conduct activities¹⁵ Outsourced functions¹⁶ Support departments¹⁷ Reporting lines

1. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم به این گزارش آماری به هیئت و مدیریت می نماید که در آنجا انتصاب آکچوئر توسط قانون مصوب قابل اعمال یا توسط ماهیت عملکردهای بیمه گر درخواست می شود.

بازرسی در محل

مقام صلاحیت دار نظارتی بازرسیهای در محل را بمنظور بررسی کسب و کار بیمه گر و پیروی وی از شرایط نظارتی و قانونی انجام می دهد.

یادداشت توضیحی

اعم از اینکه بازرسی در محل توسط کارمندان مقام صلاحیت دار نظارتی انجام شود یا توسط دیگر متخصصان در حد انتظار واجد شرایط انجام شود، این بازرسی بخش مهمی از روند نظارتی است که شدیداً به روند نظارتی دور از محل مربوط می شود. بازرسی در محل اطلاعاتی را فراهم می آورد که تحلیل گزارش به مقامات صلاحیت دار نظارتی فرستاده شده توسط بیمه گر را تکمیل می کند. با این وجود بازرسی در محل همچنین به حمایت آمارها و اطلاعات بازاری منتج شده از تحلیل حسابها و بازده های سالیانه نیاز دارد.

از طریق بازرسیهای در محل، مقام صلاحیت دار نظارتی قادر به اثبات یا ثبت اطلاعات و داده های قابل اطمینان برای ارزیابی و تحلیل توانگری آتی و جاری بیمه گر می شود. بازرسی در محل به ناظر امکان کسب اطلاعات و شناسایی مسائلی را می دهد که نمی توانند به آسانی از طریق نظارت مستمر به دست آورده یا شناسایی شوند. بویژه بازرسیهای در محل به ناظر اجازه می دهند تا مشکلات یا تخلفات را در دامنه ای از زمینه ها شناسایی نمایند، از جمله کیفیت دارایی، شیوه های آماری و حسابداری، کنترلهای داخلی (از جمله کنترلهای داخلی که به تکنولوژی اطلاعات و یافتن عرضه کنندگان خارجی می پردازند)، کیفیت بیمه گری (هم آینده نگری خط مشی صدور و هم کارایی تحقق آن در عمل)، ارزشیابی ذخائر فنی، مدیریت عملیاتی و استراتژیک، مدیریت ریسک و بیمه اتکایی. بازرسی در محل توانایی ناظر در ارزیابی شایستگی مدیران بیمه گران را بهبود می بخشد. همچنین روش مؤثری برای ناظران بمنظور ارزیابی کنترلهای داخلی و روندهای تصمیم گیری مدیریت است. فرصتی را در دسترس ناظران قرار می دهد تا تأثیر مقررات خاص را تجزیه و تحلیل نمایند و بطور کلی تر اطلاعاتی را برای مقایسه (سنجش)¹⁸ جمع آوری نمایند.

¹⁸ Benchmarking

معیارها پیش بینی می کنند که بازرسی در محل ممکن است به روشی انجام شود که یا "مقیاس کامل"^{۱۹} یا "براساس جزئیات"^{۲۰} است. هر دو صورت بازرسی بایستی توسط کارمندان مجرب مدیریت شوند. این کارمندان می توانند اطلاعاتی را که در طی بازرسی بدست می آورند را ارزشیابی و تجزیه و تحلیل نمایند. معمولاً مقام صلاحیت دار نظارتی راهنمایی را دربارهٔ محدوده و رویه های کاری برای بازرسیهای در محل فراهم می آورد. با این وجود، کارمندان انجام دهنده بازرسیها باید بهنگام شکل دهی نگرشها دربارهٔ اطلاعاتی که بدست می آورند از مهارتهای فنی و جستجو گرانه اشان استفاده نمایند.

بازرسی در محل می تواند در ارزیابی ریسکهای کمک کند که شرکت در معرض آنها است. بازرسی با مقیاس کامل در محل، حداقل اقدامات ذیل را شامل می شود:

- ارزشیابی سیستم کنترل داخلی و مدیریت
  - تحلیل ماهیت فعالیتهای بیمه گر، برای مثال نوع کسب و کار بیمه ای صادر شده
  - ارزشیابی مدیریت فنی کسب و کار بیمه یا ارزشیابی سازمان دهی و مدیریت بیمه گر، خط مشی تجاری و پوشش اتکایی و تضمین آن
  - تحلیل روابط با موجودیتهای خارجی مثلاً از طریق یافتن عرضه کنندگان خارجی یا با توجه به شرکتهای دیگر در همان گروه
  - ارزیابی توانایی مالی بیمه گر، علی الخصوص ذخایر فنی
  - ارزشیابی پیروی از شرایط حاکمیت شرکتی
- بازرسی با مقیاس کامل در محل از "مسائل مدیریت(هدایت) بازار"^{۲۱} حداقل اقدامات ذیل را شامل می شود:
- بازبینی کفایت و بسندگی اطلاعات داده شده به مصرف کنندگان
  - بررسی زمان بندی پرداختها
  - بررسی فراوانی و ماهیت دادخواهی
  - ارزیابی رعایت استانداردهای مدیریت(هدایت) بازار و مقررات مصرف کنندگان

ممکن است لازم باشد که بازرسیهای مؤثر، دسترسی به فراهم کنندگان خدماتی که از بیرون تأمین شده یا دیگر طرفین را منظور کند. این امر بمنظور تضمین این موضوع است که بازرسی به اندازه کافی به بیمه گرانی می پردازد

¹⁹ Full scale

²⁰ On a focussed basis

²¹ Market conduct issues

که عملکردها و اطلاعات را به بیرون از شرکت انتقال می دهند. در جایگاه مقام صلاحیت دار دیگری بر فراهم آوردن خدمات از بیرون تأمین شده نظارت می کند، اقدامات نظارتی باید هماهنگ شوند. فراوانی بازرسیهای در محل نمودار ریسک بیمه گر را به حساب می آورند همانطورکه از نظارت دور از محل و بازرسیهای در محل پیشین آشکار می شود؛ عامل دیگر ممکن است نفوذ نسبی بیمه گر در بازار باشد.

معیارهای اصلی

- a. طبق قانون، مقام صلاحیت دار نظارتی اختیارات همه جانبه ای برای مدیریت بازرسیهای در محل و جمع آوری اطلاعات لازم پنداشته شده برای انجام وظایفشان را دارا هستند.
- b. مقام صلاحیت دار نظارتی، حسابرسان خارجی و دیگر طرفین در حد انتظار واجد شرایط، اطلاعات در گزارشهای رسمی نظارتی را مرتب از طریق بازرسیهای در محل تأیید می کنند. درجاییکه طرفینی به جز مقام صلاحیت دار نظارتی اطلاعات را تأیید می کند، در آن صورت توافقاتی برای ارتباط با مقام صلاحیت دار نظارتی باید وضع شود.
- c. مقام صلاحیت دار نظارتی ممکن است بازرسیهای در محل را یا بر مبنای مقیاس کامل یا بر مبنای "اصل جزئیات"²² که به مناطق مورد توجه خاص رسیدگی می کند مدیریت نماید.
- d. مقام صلاحیت دار نظارتی فوراً یافته ها و هر نوع نیاز برای اقدام اصلاحی را با بیمه گر در میان می گذارد و بازتاب مناسب از طرف بیمه گر را به دست می آورد.
- e. مقام صلاحیت دار نظارتی همراه با بیمه گر پی گیری می نماید تا اطمینان حاصل نماید که هر نوع اقدام لازمی اتخاذ شده است.
- f. مقام صلاحیت دار نظارتی می تواند بازرسیهای در محل را برای کسب اطلاعات از طرف واسطه ها و شرکتهایی گسترش دهد که عملکردهای از بیرون تأمین شده توسط بیمه گر نظارت شده را پذیرفته اند.

مدیریت و ارزیابی ریسک

مقام صلاحیت دار نظارتی بیمه گر را ملزم به شناسایی دامنه ای از ریسکها می کند که بیمه گران با آنها رو به رو می شوند و ملزم به ارزیابی و مدیریت بطور مؤثر این ریسکها می کند.

²² Focussed basis

یادداشت توضیحی

بیمه گر باید ریسکهای مهمی را که با آنها مواجه می شود را شناسایی، درک و مدیریت نماید. سیستمهای مدیریت ریسک مؤثر و حساب شده مناسب با پیچیدگی، اندازه و ماهیت کسب و کار بیمه گر باید شناسایی شوند و میزان ریسکی را که بیمه گر در معرض آن قرار دارد بطور مستمر با بیشترین حد تحمل ریسک سنجیده شود تا اینکه در حد امکان پیش از موقع ریسکهای بالقوه را نشان دهد. این امر ممکن است شامل بررسی ریسکها طبق منطقه یا طبق "سهم نگهداری کسب و کار بیمه"^{۲۳} باشد.

برخی ریسکها مختص برای بخش بیمه ای هستند مانند ریسکهای بیمه گری و ریسکهای مربوط به ارزیابی ذخائر فنی. ریسکهای دیگر شبیه به ریسکهای مؤسسات مالی دیگر، برای مثال ریسکهای بازار (با محاسبه نرخ بهره)، ریسکهای عملیاتی، ریسکهای حقوقی، ریسکهای سازمانی و "ریسکهای مشارکت در امور انجام کار"^{۲۴} (از جمله "ریسکهای انتشار بحرانهای اقتصادی یا شکوفایی اقتصادی"^{۲۵}، "ریسکهای همبستگی و طرف دیگر قرارداد"^{۲۶}) هستند.

ناظران از طریق بررسی نظارت و کنترلهای اعمال شده توسط بیمه گر نقش حیاتی را در مدیریت ریسک ایفا می کند. مقام صلاحیت دار نظارتی شرایط و مقررات احتیاطی برای مهار این ریسکها را گسترش می دهد. در حالیکه ناظر چنین شرایط مناسبی را به نیت تضمین شیوه های بهبود یافته توسط بیمه گران می گذارد، مسئولیت نهایی برای گسترش بهترین شیوه ها و عملکرد مناسب بیمه گر باید همیشه به عهده هیئت مدیران باشد.

معیارهای اصلی

- a. مقام صلاحیت دار نظارتی ملزم می نماید و بازبینی می کند که بیمه گران سیاستهای جامع مدیریت ریسک مناسب و سیستمهای فوراً آماده شناسایی، اندازه گیری، ارزیابی، گزارش دهی و کنترل ریسکهایشان را دارا هستند.
- b. سیاستهای مدیریت ریسک و سیستمهای کنترل ریسک متناسب با پیچیدگی، اندازه و ماهیت کسب و کار بیمه گر هستند. بیمه گر بیشترین حد ریسک یا سطح تحمل مناسبی را برای منابع مهمی از ریسک برقرار می کند.
- c. سیستم مدیریت ریسک تمامی ریسکهای مهم را نظارت و کنترل می کند.

²³ Line of business

²⁴ Conglomerate risks

²⁵ Contagion risks

²⁶ Correlation and counter-party risks

d. بیمه گران مرتباً محیط بازاری را بررسی می کنند که در آن کار می کنند، نتایجی را در مورد ریسکهای مطرح شده می گیرند و اقدامات مناسبی را برای مدیریت تأثیرات نامطلوب محیط بر روی کسب و کار بیمه گر اتخاذ می کنند.

معیارهای پیشرفته

بیمه گران بزرگتر، وظیفه مدیریت ریسک و کمیته مدیریت ریسک را تعیین می کنند.

اطلاعات، افشاگری و شفافیت نسبت به بازار

مقام صلاحیت دار نظارتی بیمه گران را ملزم به افشای اطلاعات مربوطه بطور بموقع می نماید تا اینکه به سهامداران نگرش روشنی از فعالیتهای کسب و کارشان و وضعیت مالیشان ارائه دهند و شناخت(درک) ریسکهایی را که در معرض آنها قرار دارند را تسهیل نماید.

یادداشت توضیحی

افشاگری عمومی از اطلاعات مناسب و قابل اطمینان، شناخت نزد سهامداران فعلی و آتی را از وضعیت مالی بیمه گران و ریسکهایی که بیمه گران در معرض آنها هستند را بدون توجه به اینکه آیا این ریسکها علناً داد و ستد می شوند یا نه تسهیل می کند.

مقامات صلاحیت دار نظارتی علاقمند به نگهداری بازارهای بیمه صحیح و سالم، منصفانه و کارآمد برای منفعت و حمایت دارندگان بیمه نامه ها هستند. هنگامیکه اطلاعات مناسبی در اختیار بازار گذاشته می شود، این بازارها می توانند کارآمدتر عمل کنند، به آن بیمه گرانی که بهتر کار می کنند پاداش دهند و آن بیمه گرانی را که بهتر کار نمی کنند جریمه کنند. این جنبه از مقررات بازار به جای جزئی از نظارت بکار می رود.

افشاگری منظم "عملکرد روان"²⁷ بازارهای بیمه را تسهیل می کند. برای مثال هنگامیکه افشاگری عمومی بموقع وجود دارد، احتمال واکنش شدید نشان دادن شرکت کنندگان بازار به اطلاعات منفی درباره بیمه گر کمتر است.

²⁷ Smooth functioning

افشاگری زیادتر هزینه های افزایش یافته ای را در پی دارد که ممکن است مستقیم یا غیر مستقیم باشند. برای مثال، شرکتها ممکن است وضعیت نامطلوب رقابتی را از افشاگری افزایش یافته اطلاعات خصوصی تجربه کنند. این هزینه ها باید با منفعت بالقوه افشاگری افزایش یافته لازم توسط هر نوع استانداردی همسنجی شود. مقام صلاحیت دار نظارتی اگر لازم باشد با همکاری دیگر اعضاء مربوطه بمنظور تضمین افشاگری مربوط و مؤثر اقدام می کند.

معیارهای اصلی

a. بیمه گران ملزم به افشای اطلاعات درباره وضعیت مالیشان و ریسکهایی که در معرض آنها قرار دارند هستند. بویژه، اطلاعات افشا شده باید:

- مربوط به تصمیمات اتخاذ شده توسط شرکت کنندگان بازار باشند
  - بهنگام باشند تا اینکه در موقعی که این تصمیمات گرفته می شوند به روز و در دسترس باشند
  - بدون مخارج بی مورد یا تأخیر توسط شرکت کنندگان بازار قابل دسترسی باشند
  - جامع و پرمعنی باشند تا اینکه شرکت کنندگان بازار را قادر به شکل دهی درک همه جانبه ای از بیمه گر سازد
  - مؤثق باشند تا مبنایی برای تصمیم گیری باشند
  - قابل مقایسه بین بیمه گران مختلف باشند
  - در طی زمان ثابت باشند تا اینکه گرایشهای مربوط را قادر به تمیز داده شدن کنند
- b. اطلاعات شامل اطلاعات کمی و کیفی می شوند درباره:

- وضعیت مالی
  - عملکرد مالی
  - و توصیفی از:
  - اساس، متدها و فرضیهایی که بر مبنای آنها اطلاعات آماده می شوند (و توضیحاتی درباره تأثیر هر نوع تغییراتی)
  - میزان مواجهات با ریسکها و چگونگی مدیریت این ریسکها
  - مدیریت و حاکمیت شرکتی
- c. بیمه گران ملزم به ارائه، حداقل سالانه، صورتهای مالی حسابرسی شده و در دسترس قرار دادن این صورتهای برای سهامداران هستند.

عنوان مقاله: متدلوژی و اصول اساسی بیمه بر حاکمیت شرکتی

d. مقام صلاحیت دار نظارتی اطلاعات افشا شده توسط بیمه گران را نظارت می کند و اقدامات لازم برای اطمینان پیروی از شرایط افشاگری را اتخاذ می کند.

معیارهای پیشرفته

e. اطلاعات شامل اطلاعات کمی از میزان مواجهات با ریسک مربوط می شود.